

Beslutningsforslag nr. B 175. Fremsat den 14. april 2004 af Peter Skaarup (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF) og Karina Sørensen (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om at gå imod, at der gives Tyrkiet en startdato for optagelsesforhandlinger med EU

Folketinget pålægger regeringen til i EU at gå imod, at der i 2004 gives Tyrkiet en vurderingsdato og en eventuel dato for start på forhandlinger om Tyrkiets eventuelle optagelse i EU.

Bemærkninger til forslaget

Formålet med forslaget

Forslaget går ud på at pålægge regeringen at gå imod, at EU i 2004 giver Tyrkiet en vurderingsdato og en eventuel dato for start på forhandlinger om Tyrkiets eventuelle optagelse i EU.

Vedtagelse af beslutningsforslaget vil frem til årsskiftet 2004-05 virke som et klart mandat til regeringen. Det vil få stor betydning, hvis der – som forventet – allerede i efteråret 2004 fremkommer en rapport fra Europa-Kommissionen som forløber for eventuelle forhandlinger med Tyrkiet. Det vil i den situation være en klar fordel for regeringen, at den i sine drøftelser i EU's organer har vished for, at et flertal i Folketinget ønsker, at der ikke i år gives Tyrkiet hverken en vurderingsdato eller en startdato for optagelsesforhandlinger. En sådan beslutning vil i øvrigt ligge på linje med de synspunkter, der er udtrykt af tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen, jf. nedenfor under afsnittet »Politiske overvejelser«.

Dansk Folkeparti har den principielle opfattelse, at regeringen bør modarbejde enhver beslutning i Det Europæiske Råd, som kan føre til, at der åbnes optagelsesforhandlinger med Tyrkiet. Dansk Folkeparti mener, at Tyrkiets samarbejde med EU må finde sted inden for rammerne af EU's naboskabspolitik. Dansk Folkeparti ser derfor helst, at den danske regering og EU meget klart lader Tyrkiet forstå, at der slet ikke er grundlag for, at Tyrkiet kan have forventninger om at blive optaget som medlem af EU. Der er næppe tvivl om, at denne opfattelse deles af en meget stor del af den danske befolkning og også er fremherskende langt inde i Socialdemokraterne og i regeringspartierne.

Der skal ikke herske tvivl om, at Tyrkiet selv gerne vil optages i EU. For EU derimod ville det være den sikre vej til økonomisk kaos og opløsning, og dette er i sig selv grund nok til, at Danmark bør modarbejde optagelse af Tyrkiet i EU.

Forslagsstillerne har valgt at begrænse rækkevidden af dette forslag, så det alene har virkning frem til udgangen af 2004. Forslagsstillerne håber og forven-

ter herved at kunne samle et bredt politisk flertal bag forslaget.

Argumenter imod optagelse af Tyrkiet i EU

Forslagsstillerne vil i det følgende angive en række argumenter, der taler imod optagelse af Tyrkiet i EU:

1. Tyrkiet er ikke et europæisk land i geografisk henseende. Kun en lille del af Tyrkiet ligger i Europa, og langt størstedelen af landet er beliggende i Asien. Rusland, Hviderusland og Ukraine hører til Europa og ville i givet fald være nærmere som fremtidige medlemmer af EU, selv om ingen drømmer om det i dag.
2. Tyrkiet er slet ikke udviklet i europæisk forstand. Økonomisk er Tyrkiet tilbagestående, det er et classesamfund, og det er mere korrump end noget EU-land, inklusive de ti østeuropæiske lande, der optages i EU fra den 1. maj 2004.

Transparency International er en uafhængig international organisation, hvis formål er at bekæmpe økonomisk korruption på verdensplan. Transparency fastsætter indekstal, der angiver udbredelsen af korruption. Jo mindre korruption, desto højere placering på listen. Seneste oversigt er »Transparency International Corruption Perceptions Index 2003«. Blandt de bedst placerede lande med mindst korruption er Finland på en førsteplads, Danmark på en tredjeplads og Sverige på en sjetteplads. Andre placeringer er Tyskland som nr. 16, Estland nr. 33, Italien nr. 35, Litauen nr. 41, Tjekkiet nr. 54, Letland nr. 57. Polen er nr. 64 på listen over korrupte lande og dermed det værste af de ti nye medlemslande i EU. Til sammenligning er Tyrkiet endnu mere korrump og nummer 77 på listen. Korruption er et vigtigt symptom på underudvikling.

Tyrkiets ekstremt svage økonomi viser sig også ved et meget lavt BNP (bruttonationalprodukt). Ifølge Eurostat var BNP i Tyrkiet pr. indbygger i 2002 ca. 2.200 euro. I de 15 eksisterende EU-medlemslande var BNP ca. 20.000 euro pr. ind-

bygger, mens det i tiltrædelseslandene var ca. 4.000 euro pr. indbygger.

Arbejdsløsheden i Tyrkiet ligger ifølge Eurostat på omkring 10 pct. En meget stor del af arbejdsstyrken er beskæftiget inden for landbruget, nemlig næsten 35 pct. af alle i beskæftigelse. I de ti tiltrædelseslande er 12,5 pct. af erhvervsstyrken beskæftiget inden for landbruget, mens det tilsvarende tal i EU-15 er 4,2 pct. Dette gør det aldeles klart, at eventuelt tyrkisk medlemskab af EU vil føre til enorme landbrugsreformer i Tyrkiet, der vil kaste mange millioner landarbejdere ud i arbejdsløshed med deraf følgende social uro.

Inflationen i Tyrkiet var ifølge Eurostat i 2001 på 54,4 pct. mod ca. 2 pct. i EU-15 og knap 6 pct. i tiltrædelseslandene.

Endelig er der også grund til at nævne, at Tyrkiet i 2001 havde et underskud på statsbudgettet på 28,7 pct. af BNP. I EU-15 var underskuddet på 0,8 pct. af BNP. I tiltrædelseslandene var underskuddet på 4,1 pct. af BNP. Danmark havde i 2001 et overskud svarende til ca. 3 pct. af BNP.

Det er således helt åbenbart, at Tyrkiets økonomi – set i sammenligning med økonomien i landene i Europa – er ekstremt tilbagestående. Dette i sig selv gør enhver tanke om optagelse af Tyrkiet som medlemsland helt urealistisk.

3. Det er et problem, at Tyrkiet har besættelsestropper i et land, som fra og med den 1. maj 2004 er medlem af EU, nemlig Cypern. Siden Tyrkiet i juli 1974 invaderede den selvstændige republik Cypern, har tyrkiske tropper besat 38 pct. af Cyperns areal, og siden har FN-tropper måttet opretholde en stødpudezone mellem den tyrkiske besættelseszone og republikken Cypern. Tyrkiet har fortsat store troppekontingenter på Cypern, og det er et overgreb, som i sig selv er nok til at forhindre Tyrkiets optagelse i EU.
4. Det er fortsat et problem, at Tyrkiet ikke overholder almindelig lov og ret. Af den sammenfattende omtale af Tyrkiet i »Amnesty International Report 2003«, side 253, fremgår følgende (oversat fra engelsk af forslagsstillerne): »Juridiske reformer førte til afskaffelse af dødsstraf for forbrydelser begået i fredstid og til ændringer i love, der begrænsede ytringsfriheden. Imidlertid havde mange samvittighedsfanger fortsat udsigt til rettergang eller fængsling, i særdeleshed for at udtrykke synspunkter om det kurdiske spørgsmål eller om højsikkerheds-»F-type«-fængsler eller for at udtale islamistiske synspunkter. Torturering under politiets varetægt er stadig udbredt og

praktiseres systematisk i antiterrorafdelinger på politistationer i det sydøstlige Tyrkiet. Der holdes sjældent rettergang over gerningsmændene. Dusinvis af drab udført af sikkerhedsofficerer er blevet rapporteret; nogle af dem kan have været ulovlige henrettelser.« Det kan i den forbindelse bemærkes, at man ved fængsler af F-typen forstår en type fængsler, der især er kendt for den bevidste ødelæggelse af personligheden via den såkaldt hvide tortur. Metoden går ud på at anbringe fangerne i højsikkerhedsceller, der er indrettet således, at fangerne berøves enhver stimulation af sanserne. Bl.a. er vægge og udstyr totalt i hvidt. Deraf navnet den hvide tortur.

5. Tyrkiet er et islamisk land. Formelt er Tyrkiet et sekulariseret samfund, men under den overflade er landet islamisk. Det sekulariserede Tyrkiet opretholdes kun, så længe den uddannede elite og det tyrkiske militær har et fast greb om udviklingen. Hvis EU-landene i misforstået demokratisk ånd kræver demokratiske reformer i Tyrkiet, kan de risikere at få det modsatte i form af et islamisk præstestyre. Kemal Atatürk, generalen, som i 1923 styrtede Det Ottomanske Rige og oprettede Republikken Tyrkiet, sagde: »Der findes kun én civilisation, den vesterlandske.« Desværre lykkedes det ikke for ham at få alle tyrkere overbevist om rigtigheden heraf, og de islamiske kræfter står stærkt i Tyrkiet. EU kan indgå handelsaftaler med Tyrkiet, men at give landet medbestemmelser vil dramatisk ændre samarbejdsvilkårene i Europa.

Det er forslagsstillerens opfattelse, at EU i de næste mange år vil få voldsomme problemer med optagelsen af de ti nye medlemslande, som næsten alle er fattige og mangler kompetente offentlige administrationer. Det vil skræmme de allerfleste europæere fra nye vovede udfordringer i mange år. Man må huske på, at de vesteuropæiske lande aldrig før har været udsat for så omfattende forandringer som i det seneste årti. Også Europa rammes af globaliseringens negative side: øget konkurrence i form af billige produkter udefra, udflytning af virksomheder, indvandring af store grupper ikkeuddannede mennesker, en kulturel trussel og den islamistiske terrortrussel. Forslagsstillerne er af den overbevisning, at udvidelsen med 10 nye lande fra den 1. maj 2004 vil påføre den svageste del af den europæiske arbejderklasse en alvorlig konkurrence, og den vil samtidig koste de 15 gamle EU-lande enorme beløb. En yderligere optagelse af Tyrkiet vil svække EU økonomisk og kunne risikere at knække EU's og medlemslandenes økonomier.

Politiske overvejelser

Flere danske politikere har udtalt skepsis ved optagelse af Tyrkiet som EU-medlem. Som et eksempel kan nævnes tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen, der til Politiken den 15. marts 2004 udtaler: »Der kommer til at gå mere end én generation, før vi ser dem som medlemmer af EU. Tyrkiet har stadig alvorlige problemer med menneskerettigheder og med deres retssystem. Vi står over for en ret lang årrække, før de problemer er løst.«

Den udtalelse foranledigede en del debat, hvorfor Nyrup Rasmussen i en række læserbrev uddybede sin holdning, således i et læserbrev i Jyllands-Posten den 19. marts 2004, hvoraf det fremgik: »I 1999 var jeg med til at give Tyrkiet status som kandidatland på topmødet i Helsinki. Den beslutning vedstår jeg fuldt og helt. Det perspektiv er stadig vigtigt. Men jeg har ikke tilrådet at give Tyrkiet en vurderingsdato og evt. forhandlingsstart allerede i år. Der er en meget afgørende forskel på at få status som kandidatland til EU og det, at EU og et land går i gang med reelle optagelsesforhandlinger. Lad os dog erkende fakta: Tyrkiet er ikke klar. Derfor har jeg sagt, at der kommer til at gå mange år, før vi ser det som fuldgældigt medlem af

EU. Tyrkiet har stadig alvorlige problemer med menneskerettigheder, med ligestilling mellem mænd og kvinder, med sit retssystem, med samfundsøkonomien, forholdet mellem demokratiet og militæret. Og vi står over for en ret lang årrække, før de problemer er løst. Tyrkiets situation understreger, at vi i mange år har været for optaget af, hvem der er medlem eller ikke medlem af EU. Vi skal ikke skubbe Tyrkiet fra os. I de kommende år må vi i stedet udvikle regionale samarbejder med de arabiske lande ved Middelhavet mere. Om handel, indvandring, socialt og økonomisk samarbejde. Vi skal gøre noget for landene omkring os i stedet for kun at tænke på at fare derudad med en videre udvidelse.«

Udtalelser som disse indeholder en indrømmelse af, at danske politikere – herunder Socialdemokraterne – har et hovedansvar for, at der i det hele taget er givet Tyrkiet forhåbning om optagelse i EU, og afslører samtidig en frygt for konsekvenserne.

Med dette beslutningsforslag håber Dansk Folkeparti at kunne samle et bredt flertal i Folketinget, der vil pålægge regeringen i EU at gå imod, at der i 2004 gives Tyrkiet en vurderingsdato og en dato for start på forhandlinger om Tyrkiets eventuelle optagelse i EU.

Skriftlig fremsættelse

Peter Skaarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at gå imod, at der gives Tyrkiet en startdato for optagelsesforhandlinger med EU.

(Beslutningsforslag nr. B 175).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.